

Hrvatka udruga za promicanje prava pacijenata o štrajku liječnika (1)

mr.sc. Đula Rušinović-Sunara

Hrvatska udruga za promicanje prava pacijenata

Nakon što je već 14.siječnja 2003. dan interview na temu štrajka liječnika, Slobodna dalmacija, dana 20.siječnja 2003. odaslana je svim medijima

“PREDMET: IZJAVA povodom štrajka liječnika

Hrvatska udruga za promicanje prava pacijenata izrazila je javno svoju podršku liječničkom sindikatu imajući na umu da su liječnici oni koji nas liječe te povjerenje pacijenata prema liječnicima ne smije biti narušavano izjavama političkih struktura, već isključivo stručnim medicinskim argumentima, a koje isključivo liječnici mogu pružiti.

Dakle, ukoliko liječnici drže da su uvjeti njihovog rada neprimjereni nitko im nema pravo “u ime naroda” odricati pravo na borbu za bolje uvjete rada. U konačnici, sav njihov rad je briga za pacijente i upravo pacijenti trpe loše uvjete njihova rada. Neprihvatanje političkih struktura jedine činjenice: svakom društvu mora biti čovjek na prvom mjestu, a svakom čovjeku jest zdravlje na prvom mjestu, dokaz je njihove neukosti i nesposobnosti.

Svaka vlada, a tako i ova , mora privatiti da u svom programu treba staviti čovjeka na prvo mjesto. Demagoške priče o boljoj sutrašnjici nisu dovoljne da bi se gladnima dalo jesti, a još manje da bi se bolesnima pružilo zdravlje. **Kada stručnjaci za medicinu drže da je neophodno poboljšati njihove uvjete rada onda im to treba omogućiti, a nikako im prijetiti otkazima i utvrđene metode totalitarizma nazivati obranom demokracije.**

Naša izjava bi trebala biti i nit vodilja svim političkim demokratskim snagama u zemlji da prestanu voditi političke borbe preko leđa bolesnih i potrebnih tuđe pomoći i njege, te da se ovoga puta jasno očituju o svojim stavovima prema jedinima koji nama pacijentima mogu pomoći svojim stručnim znanjem i umijećem.

Predsjednica udruge

mr.sc.Đula Rušinović-Sunara,dr.med.”

- časopis MEDICINA:

“Na sjednicu Proširenog štrakjaškog odbora Hrvatskog liječničkog sindikata, održanoj 01.02.2003. bila sam pozvana kao socijalni partner ispred Hrvatske udruge za promicanje prava pacijenata.

S osobitim zadovoljstvom sam prisustvovala zatvorenoj sjednici na kojoj je govorio i Ministar zdravstva RH.

Moja izjava ispred udruge, u pismenom obliku predana nazočnim predstavnicima tiska i dr. medija, glasi:

Zahvaljujem se što ste nam pružili priliku da nazočenjem ovoj sjednici dobijemo uvida u stanje stvari koje se putem medija ipak nije moglo razvidno jasno tumačiti.

Podupiremo partnerske odnose svih triju strana koje sudjeluju u zdravstvu te smo doprinjeli nuđenjem prijedloga zakonskog rješenja koje bi to partnerstvo omogućilo i pacijentima.

Podržavamo one koji nas liječe i vjerujemo da oni najbolje znaju razložiti opravdanost svojih zahtjeva.

Ne podržavamo da se socijalna politika bilo koje Vlade gradi na uskraćivanju nagrade za rad.

Podupiremo da se liječnička plaća ne može izraziti novčanim vrijednostima od 25-35 kuna po satu rada.

Cijenimo svačija nastojanja da se dogovor postigne na zadovoljstvo pacijenata.

Ni jedan od medija nije objavio ovu izjavu, koliko nam je bilo dostupno popratiti, no tijekom jutra 03.02. nazvali su pojedini novinari i zatražili objašnjenje navedenih 6 točaka uz vidljivo nerazumijevanje stava udruge koja bi, prema njihovoj osobnoj interpretaciji, trebala jasno napadati upravo štrajkače, a što se iz navedenog u izjavi ne može iščitati (te stoga nisu niti objavili takvu nepodobnu izjavu).

U cilju pojašnjenja javnosti ovog vidnog nesporazuma između svih triju strana u zdravstvu, dužna sam kao osoba "bez dlake na jeziku" jasno dati na znanje svekolikoj javnosti da **osobno ne mogu poduprijeti prisilni rad, neplaćanje rada i nagrađivanje nerada** te da bih trenutačno istupila iz udruge koja bi tako nešto mogla podupirati.

Također tvrdim da nije razvidno široj javnosti koje je značenje izjave Ministra zdravstva na dotičnoj sjednici kojom govori da nema mandat za "takvu vrstu dogovora". Iz tih riječi se daje razumjeti da je neovlašten postići dogovor koji bi se temeljio na argumentima struke, već samo na naredbi Premijera i to onog istog koji smatra da je problem štrajka liječnika minoran pred problemom kupnje/prodaje vlasništva hvarana (koju je netko ispred njega, ali s njim u zakonodavstvenom tijelu, "podržavio" na temelju "pretvorbe" koja je društveno pretvorila u državno). Takvi pogledi na utvrđivanje prioriteta mogu se različito tumačiti no razvidno su prozirni (transparentni) onima koji štrajkaju da bi dokinuli **evidentni prisilni rad koji je zabranjen čak i u kaznionicama.**

Suvereno tvrdim da niti jednom jedinom pacijentu nije u interesu da podupre stav Vlade (Premijera) ma koliko ne bilo transparentno, zahvaljujući teledirigiranim medijima, o čemu se tu uopće radi.

Naime, jedino što pacijentima može biti prihvatljivo jest jasno stavljanje prioriteta na čovjeka, a takvo što nije ponudila ni jedna dosadašnja državna uprava u Hrvatskoj ma koliko svojom demagogijom pokušavala uvjeravati narod da baš to čini.

Djela govore za sebe.

Narod nije slijep. Ma koliko bio nepismen. Ma koliko ga uvjeravali da nije gladan i da je zdrav najbolje sam zna kada mu kruli u želucu i kada mu je potrebna liječnička pomoć i zdravstvena njega.

Današnje izjave udruga umirovljenika o tome da traže izuzeće od štrajka liječnika je upravo suprotno onome što traže liječnici: oni traže da ne budu izuzeti od nagrade za svoj rad i nastoje pojasniti da je pri tom nerad nagrađen. Izuzeće zatraženo od umirovljenika je traženje privilegiranosti. Liječnici

traže da se ukine njihova diskriminacija. Dvoji li netko koju bi od dvaju zahtjeva svaka udruga za zaštitu ljudskih prava trebala štiti?

Ima li koga tko bi imao argumente drugačije tumačiti (nego li diskriminacijom) više nego li dvostruku satnicu sudaca u odnosu na liječnike kada svi znaju da ima milijun nerješanih sudskih sporova, dok su preko milijardu zdravstvenih usluga liječnici već platili iz svoje plaće kako ne bi zakinuli pacijente za zdravstvenu uslugu?!

Poradi gore navedenog udruge umirovljenika upućujemo na vrata Ministarstva socijalne skrbi s preporukom da traže od nadležnih, a u cilju ostvarivanja svojih socijalnih prava, od istih plaćene privatne liječničke preglede za vrijeme trajanja štrajka liječnika u državnoj službi. Iz ministrove izjave je potpuno razvidno da se četrnaest dana liječničkog štrajka nije pregovaralo već kupovalo vrijeme od strane Vlade (Premijera) na način da se proizvede upravo ovakva reakcija onih kojima je liječnička pomoć i skrb najpotrebnija u uvjerenju da će javni linč svih hrvatskih liječnika biti dovoljno uvjerljiv za ponovno **utamničenje najeduciranijih ljudi u društvu.**

Ovolika drskost je neoprostiva.

Na kraju moram priznati da sam i sama do suza bila tronuta uspjehom naših mladića na sinoćnjoj rukometnoj utakmici kojom su osvojili svjetsko zlato, te da ne mogu zamjeriti Ivici Račanu što je potrčao u Portugal dok mu liječnici i pacijenti traže socijalnu pravdu i poštivanje ljudskih prava, ali moram zavapiti:

Oprosti im Bože, ne znaju što rade!

mr.sc.Đula Rušinović-Sunara,dr.med.”

Nastavak na 2. dio članka